

РЕШЕНИЕ

№ 43

гр. ХАСКОВО, 13.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ХАСКОВО, II-РИ СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ДЕЛЯНА СТ. ПЕЙКОВА

при участието на секретаря РАДОСТИНА М. КАБАДАЛИЕВА
като разгледа докладваното от ДЕЛЯНА СТ. ПЕЙКОВА Търговско дело № 20215600900158 по описа за 2021 година

Предявен е иск от СТ. Д. СТ. от ***, пл. ****, ЕГН ***** против „Амбулатория за индивидуална практика за първична помощ по дентална медицина д-р Х.Ч.“ ЕООД, ЕИК ***, представлявано от управителя Х.О.Ч., със седалище и адрес на управление **** с правно основание чл.517 ал.4 от ГПК.

В исковата си молба ищецът твърди, че е сключил с Х. О. Ч. договор за заем, по силата на който ѝ предоставил сумата в размер на 100 000 лв., като тя поела задължението да я върне на 01.12.2015 г. В изпълнение на поетите задължения, в присъствието на В.Г. С.а, ищецът предоставил на Х.О.Ч. сумата в размер на 100 000 лв. Твърди, че до 27.05.2015 г. заемотелката е върнала сумата от 20 000 лв., като към момента продължава да дължи сума в размер на 80 000 лв. Твърди, че същата е подписала в негова полза запис на заповед, с който се задължила безусловно и неотменимо срещу представяне на този запис на заповед да заплати сумата в размер на 80 000 лв. до 30.01.2016 г. Въпреки многократните разговори сумата не била заплатена, поради което подал молба за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 417 от ГПК.

В срок било подадено възражение от длъжника Х.О.Ч., което мотивирало правния му интерес от предявяване на установителен иск по чл.

422 от ГПК. Твърди, че с влязло в сила решение по т.д. № 70/2016 г. е установено безспорно, че Х.О.Ч. му дължи сумата от 80 000 лв., представляваща невърната сума по договор за паричен заем от 06.03.2015 г., обезпечен с издаден на 27.07.2015 г. в негова полза запис на заповед за сумата от 80 000 лв., ведно със законната лихва. Към настоящия момент против Х.О.Ч. имало образувано изпълнително дело № 124/2016 г. по описа на Р.С. – ЧСИ № 812. Задължението спрямо него по изпълнителното дело възлизало в размер на 108 169, 87 лв. На основание чл. 517 от ГПК от 27.06.2018 г. бил наложен заповед на дяловете в ответното дружество, на което тя е едноличен собственик на капитала. Твърди, че е налице правен интерес от предявяване на иск с правно основание чл. 517 от ГПК и е налице овластяване в качеството му на вискател от ЧСИ Р.С. за предявяване на иск за прекратяване на дружеството след налагане на заповед върху всички дялове от капитала на ответното дружество. Моли съда да постанови решение, с което да прекрати „Амбулатория за индивидуална практика за първична помощ по дентална медицина д-р Х.Ч.“ ЕООД и да осъди ответното дружество да заплати направените разноси.

В срок не е постъпил писмен отговор от ответника.

В съдебно заседание ищецът не се явява, не изпраща представител. С писмена молба поддържа предявения иск.

В съдебно заседание ответникът, чрез пълномощника си адв.Х. взема становище за неоснователност на предявения иск. Твърди,че дължимите суми по изпълнително дело № 124/2019 г. са изплатени и такова дело към момента не съществува. Твърди,че това дело е присъединено към изп.дело № 168 и че е постигнато споразумение за разсрочено плащане на задължението.

Към момента била изплатена по-голямата част от задължението. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли изцяло предявения иск, както и да присъди направените по делото разноси.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа и правна страна следното :

Предявеният иск е с правно основание чл.517 от ТЗ. Същият е допустим, тъй като е налице овластяване от ЧСИ по реда на чл.517 ал.4 от ГПК. Съгласно разпоредбата на 517 ал.4 от ГПК, когато изпълнението е

насочено върху всички дялове в дружеството, искът за прекратяването му може да бъде предявен след вписването на запора и без да се спазват изискванията на чл.96 ал.1 от ТЗ, без връчването на изявление за прекратяване на дружеството или на участието на длъжниците в дружеството.

Преценен по същество искът е неоснователен и недоказан, поради което следва да бъде отхвърлен. Съгласно чл.517 ал.4 изр. 2 от ГПК съдът отхвърля иска, ако се установи, че вземането на вискателя е удовлетворено преди приключването на първото по делото съдебно заседание. Формално тази предпоставка е налице, но съдът намира, че искът следва да бъде отхвърлен, т.к. длъжникът Х.Ч., макар и на части, е погасявала и продължава да погасява задължението си към ищеца.

Няма спор ищецът е кредитор на Х.О.Ч.. С влязло в сила Решение № 26 от 14.03.2017 г. на ОС Кърджали, постановено по т.д. № 70/2017 г. е признато за установено по отношение на Х.О.Ч., че дължи на СТ. Д. СТ. от *** сумата от 80 000 лв, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 08.02.2016 г. до окончателното ѝ изплащане, за която сума е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.417 от ГПК № 5/08.02.2016 г. по ч.гр.д. № 9/2016 г. по описа на РС Крумовград. Х.Ч. е осъдена да заплати и направените в производството разноси.

Въз основа на изданиния изпълнителен лист е образувано изп.д. № 124/2016 г. по описа на ЧСИ Р.С., с район на действие – района на ОС Кърджали. Именно по това дело е и овластяването на ЧСИ на основание чл.517 ал. 3 и ал.4 от ГПК – удостоверение изх. № 81292/19.11.2021 г. Вземането на вискателя към 19.11.2021 г. е в размер на 108 169.87 лв.

За задължения на Х.Ч. към ищеца СТ. Д. СТ. са образувани изп.д. № 168/2019 г. и № 704/2018 г. по описа на ЧСИ Р.С., по които дела са извършени плащания / удост. л.61,62 и 63/.

Видно от удостоверение № 32264/18.05.2022 г. е, че по изп. д. № 124/1016 г. до момента е постъпила сумата в размер на 62 602.04 лв. Производството по делото е спряно на основание чл.454 ал.1 от ГПК – длъжникът Х.Ч. е платила 20% от вземането и се е задължила писмено да внася на СИ всеки месец по 10% от вземането.

Производството по изп.д. № 168/2019 г. също е спряно на основание чл.454 ал.1 от ГПК. Платената до момента сума е в размер на 8 393,56 лв. -

удост. № 32235/18.05.2022 г.

Производството по изп.д. № 704/2018 г. е прекратено поради изплащане на задължението – удост. № 32244/18.05.2022 г.

Именно извършваните плащания по цитираните дела и по-конкретно – плащанията по изп.д. № 124/2016 г. по описа на ЧСИ Р. С. мотивират съда да приеме, че предявеният иск е неоснователен и недоказан. Както и по-горе се посочи длъжникът Х.Ч., макар и на части, е погасявала и продължава да погасява задължението си към ищеца. Към 19.11.2021 г. вземането на вискателя е в размер на 108 169.87 лв. До 18.05.2022 г. постъпила сумата по това дело е в размер на 62 602.04 лв., т.е. платена е повече от половината от дължимата сума. Производството по изпълнителното дело е спряно на основание чл.454 ал.1 от ГПК. Няма данни вискателят да е обжалвал спирането на изпълнението, което е индичия, че той е приел извършените плащания. Ето защо не се налага прекратяването на дружеството и предприемането на процедура по ликвидацията му. Целта на това ев производството по ликвидация да бъдат кумулирани средства, с които да бъде удовлетворено вземането на ищеца, която цел съдът намира, че към момента се осъществява посредством извършените плащания от страна на длъжника Х.Ч..

По разноските:

Ищецът претендира сторените в производството разноски в размер на 780 лв., от които 720 лв. – платено възнаграждение на адвокат и 60 лв. – платена ДТ.

Ответникът претендира разноски в размер на 3 400 лв. – платено възнаграждение на адвокат.

С оглед изхода на спора на ищеца не се дължат разноски в производството. Такива не се дължат и на ответника, т.к.то условието, направените от него разноски да бъдат възложени в тежест на ищеца, е той да не е дал повод с поведението си за завеждане на иска и ако е признал иска. Безспорно е, че с поведението си ответникът е дал повод за завеждане на иска. Основанието за отхвърлянето на иска е предприетите от страна на длъжника плащания, които продължават и към момента.

Задължението на длъжника не е изцяло погасено, поради което няма основание да се приеме, че не е дал повод за завеждане на иска. Ето защо съдът счита, че сторените от страните разноси в производството следва да останат за всяка една от тях, както са направени.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от СТ. Д. СТ. от ***, пл. ****, ЕГН ***** против „Амбулатория за индивидуална практика за първична помощ по дентална медицина д-р Х.Ч.“ ЕООД, ЕИК ***, представлявано от управителя Х.О.Ч., със седалище и адрес на управление **** иск с правно основание чл.517 ал.4 от ГПК за прекратяване на търговското дружество „Амбулатория за индивидуална практика за първична помощ по дентална медицина д-р Х.Ч.“ ЕООД, ЕИК ***, гр. Хасково, като неоснователен и недоказан.

Решението подлежи на обжалване пред ПАС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Хасково: _____